Ἡ μικρὰ αὕτη πόλις οἰκουμένη ὑπὸ 400 περίπου κατοίκων, τῶν ὁποίων περὶ τοὺς 150 εἶναι ὀρθόδοξοι ἀραβόφωνοι καί τινες ἐξ αὐτῶν ἑλληνικῆς καταγωγῆς, χρησιμεύει ὡς ἐπίνειον τῆς Μονῆς, ἥτις ἔχει καὶ ἐδῶ μέγα Μετόχιον, ἐν τῷ ὁποίῳ διαμένουσι πάντοτε 4 - 5 μοναχοί. Κύριον δ' ἔργον αὐτῶν εἶναι νὰ παραλαμβάνωσιν ἐρχόμενα ἀπὸ τοῦ Σουὲζ καὶ νὰ ἀποστέλλωσι μὲ καμήλους ἐπάνω εἰς τὴν Μονὴν ὅλα τὰ πρὸς τὸν βίον τῶν μοναχῶν ἀναγκαῖα πράγματα. Ὅταν δέ τις σκεφθῇ ὅτι εἰς τὸ κατάξηρον καὶ ἄγονον Σινᾶ ἐκτὸς τοῦ ὕδατος ὅλα τὰ ἄλλα πρὸς διατροφὴν ἑαυτῶν καὶ πολλῶν ἑκατοντάδων Ἀράβων εἶναι ἠναγκασμένοι νὰ προμηθεύωνται ἀπ' ἔξω οἱ Σιναῖται, ἐννοεῖ τὴν μεγάλην διὰ τὸ Σινᾶ σπουδαιότητα τοῦ ἐπινείου τούτου.

Δύο ἡμέρας καὶ ἐν Ῥαϊθῷ φιλοξενηθεὶς ὑπὸ τοῦ καλοῦ κἀγαθοῦ προϊσταμένου τοῦ Μετοχίου πρωτοσυγκέλλου Ναθαναὴλ ηὐτύχησα νὰ ἀσπασθῶ τὴν χεῖρα τοῦ ἐν τῷ Μετοχίῳ τούτῳ νῦν ἐφησυχάζοντος παλαιοῦ Σιναΐτου φίλου μου γέροντος Χρυσάνθου, ὅστις κατὰ τὰς ὑπὸ τῶν Τούρκων γενομένας ἐν Ἡρακλείῳ σφαγὰς τῶν χριστιανῶν κατ' Αὔγουστον τοῦ 1898 ὡς προϊστάμενος τότε τοῦ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ Σιναϊτικοῦ Μετοχίου θαυμασμοῦ ἀξίαν διαγωγὴν ἔδειξεν. 70 πτώματα χριστιανῶν κατορθώσας ν' ἀνεύρῃ, εἰσερχόμενος εἰς τὰς καιομένας εἰσέτι οἰκίας καὶ καταστήματα αὐτῶν, μόνος αὐτὸς ὀρθόδοξος κληρικὸς ἐν Ἡρακλείῳ εὑρισκόμενος, ἔθαψε καὶ τοὺς σωθέντας ἐκ τῆς σφαγῆς ἄλλους χριστιανοὺς παντοιοτρόπως περιέθαλψε καὶ πολλοὺς τούτων ἰδίᾳ δαπάνῃ κατόπιν εἰς Πειραιᾶ ἔστειλε. Τὸν μεγαλόκαρδον λοιπὸν τοῦτον Σιναΐτην μετὰ 32 ἔτη ἐπανεῖδον ἐν Ῥαϊθῷ καὶ φαντάζεται ἕκαστος μὲ πόσην συγκίνησιν ἤκουσα ἐκ τοῦ στόματός του τὴν διήγησιν τῶν φρικαλέων ἐκείνων σφαγῶν τοῦ Ἡρακλείου, αἵτινες ὑπῆρξαν τὸ προοίμιον τῆς ἐλευθερίας τῆς πατρίδος μου.

Τὴν τρίτην ἡμέραν ἀνεχώρησα ἐκ τῆς Ῥαϊθοῦ μὲ καραβάνιον καμήλων καὶ τρεῖς ἡμέρας καὶ δύο νύκτας ὁδοιπορῶν ἔφθασα εἰς τὸ Μοναστήριον. Δὲν περιγράφεται ἡ χαρά, τὴν ὁποίαν αἰσθάνεται ὁ ὁδοιπόρος, ὅστις μετὰ τριή-

μερον ἐπιπονωτάτην καὶ ἀνιαροτάτην πορείαν «ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ» διὰ καταξήρων ὀρέων καὶ ἀγρίων φαράγγων φθάνει εἰς τὸ Μοναστήριον. Ἡ ὄντως χριστιανικὴ τῶν Σιναϊτῶν δεξίωσις καὶ μικρὸς ἐν τῷ μεγάλῳ τῆς Μονῆς κήπῳ περίπατος τὸν κάμνουν νὰ λησμονήσῃ εὐθὺς τὰς ταλαιπωρίας τοῦ ταξιδίου. Διέμεινα δὲ τότε 12 ἡμέρας ἐν τῷ Μοναστηρίῳ ἐργαζόμενος ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ πρὸς

Γενικὴ ἄποψις τῆς Μονῆς τοῦ Σινᾶ.

ἐκλογὴν ἐκείνων τῶν χειρογράφων, τὰ ὁποῖα θὰ μᾶς ἦσαν χρήσιμα διὰ τὴν νέαν ἔκδοσιν τῶν λειτουργικῶν βιβλίων, μετὰ ταῦτα δὲ διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν μετέβην εἰς Ἱερουσαλήμ.

Τὴν δευτέραν ἐπίσκεψίν μου εἰς τὸ Σινᾶ ἔκαμα κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1934, ἀλλὰ τὴν φορὰν αὐτὴν ὄχι μὲ καμήλους. Ὁ προϊστάμενος τοῦ ἐν Καΐρῳ Σιναϊτικοῦ Μετοχίου καλός μου φίλος ἀρχιμανδρίτης Ἰάκωβος (ὁ Ἀρχιεπίσκοπος εὑρί-

σκετο τότε ἐπάνω εἰς τὸ Μοναστήριον), θέλων νὰ μὴ δοκιμάσω καὶ πάλιν τὰς ταλαιπωρίας τῆς διὰ καμήλου ἀναβάσεως εἰς τὸ Ὄρος, κατέστησε γνωστὸν εἰς τὴν Αἰγυπτιακὴν Κυβέρνησιν τὸν σκοπὸν τῆς ἀποστολῆς μου καὶ παρεκάλεσεν αὐτήν, ὅπως εὐαρεστηθῇ νά μοι παραχωρήσῃ κυβερνητικὸν αὐτοκίνητον, ἵνα δι' αὐτοῦ ταχύτερον καὶ ἀκοπώτερον ἀνέλθω εἰς τὴν Μονήν. Ἡ δ' Αἰγυπτιακὴ Κυβέρνησις, ἥτις μετ' ἐξαιρετικῆς εὐμενείας ἀκούει πάντοτε πᾶσαν τῶν Σιναϊτῶν παράκλησιν, εὐμενῶς καὶ τὴν φορὰν ταύτην ἤκουσε τὴν παράκλησιν τοῦ Ἰακώβου. Διὰ τηλεγραφήματος δὲ συνταχθέντος ἀμέσως ἐνώπιον τοῦ Ἰακώβου καὶ ἐμοῦ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἐζήτησε τὴν ἔγκρισιν τοῦ ἐν τῇ πόλει Ἐλ-Ἀρὶς πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Πὸρτ-Σαΐδ ἑδρεύοντος Ἄγγλου διοικητοῦ τῶν συνόρων Αἰγύπτου καὶ Παλαιστίνης, εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὁποίου ὑπάγεται ἡ χερσόνησος τοῦ Σινᾶ, ὅπως διὰ κυβερνητικοῦ αὐτοκινήτου ἀνέλθω εἰς τὴν Μονήν. Ἀφ' οὗ δ' ἔλαβεν αὐθημερὸν τὴν ἔγκρισιν ταύτην ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, διέταξε τὸν διοικητὴν τῆς Ῥαϊθοῦ νά μοι παραχωρήσῃ τὸ αὐτοκίνητόν του καὶ δι' αὐτοῦ συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τῶν τριῶν Τ τῆς Ῥαϊθοῦ καὶ δύο στρατιωτῶν ἀνῆλθον ἐντὸς ἐννέα ὡρῶν εἰς τὸ Μοναστήριον.

Βέβαια καὶ ἡ μὲ αὐτοκίνητον ἀνάβασις εἰς τὸ Σινᾶ δὲν εἶναι διόλου εὐχάριστος, διότι ὁδὸς κεχαραγμένη δὲν ὑπάρχει καὶ πολλάκις ὁ ὁδηγὸς ἵσταται ἀπορῶν ἀπὸ ποῦ νὰ ὁδηγήσῃ τὸ αὐτοκίνητον εἰς τὰ ἄγρια ἐκεῖνα ὄρη καὶ τὰς ἀγρίας ἐκείνας χαράδρας. Οὐχὶ σπανίως, ὡς μοῦ ἔλεγαν, καθίζει τὸ αὐτοκίνητον εἰς τὴν ἄμμον καὶ τότε ὅλοι ἀναγκάζονται νὰ κατέλθωσιν ἐξ αὐτοῦ καὶ εἰς πολλῶν ἑκατοντάδων μέτρων πολλάκις ἀπόστασιν νὰ τὸ ὠθῶσιν ὅλοι μαζὶ μέχρις ὅτου τὸ ἐξαγάγωσιν ἐκ τῆς ἄμμου. Ἀλλ' ἐγὼ εἶχα τὸ εὐτύχημα νὰ διατάξῃ ὁ Ἄγγλος διοικητὴς τὸν ἰδικόν του ὁδηγὸν νὰ ὁδηγήσῃ τὸ αὐτοκίνητον τῆς Ῥαϊθοῦ, ἕνα κατάμαυρον Σουδανὸν εὐσταλῆ νεανίσκον, ὅστις πολλάκις εἶχεν ἀναβῇ εἰς τὸ Σινᾶ συνοδεύων Ἄγγλους ἐπισκέπτας καὶ αὐτὸς μὲ ἀνεβίβασεν εἰς τὸ Μοναστήριον σχεδὸν ἀκόπως.

Ὡς γνώριμος δὲ τώρα πλέον καὶ φίλος τῶν Σιναϊτῶν ἐκ τῆς πρώτης ἐπισκέψεώς μου μετ' ἀνυποκρίτου χαρᾶς ἔγινα δεκτὸς ὑπ' αὐτῶν. Εὗρῆκα ἀμέσως ἕτοιμον τὸ δωμάτιόν μου μετὰ καταλλήλου γραφείου πλησίον τῆς βιβλιοθήκης, εὗρῆκα ἕτοιμα ὅλα τὰ χειρόγραφα, ὅσα εἶχα ἐκλέξει πρὸς μελέτην κατὰ τὴν πρώτην ἐπίσκεψίν μου, εὗρῆκα ὅλους προθύμους νὰ μὲ βοηθήσωσι τὸ κατὰ δύναμιν ἕκαστος πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τῆς ἀποστολῆς μου καὶ ἀμέσως ἤρχισα τὸ ἔργον μου. Τέσσαρες ἐκ τῶν Σιναϊτῶν πατέρων, ὁ Δικαῖος (ἡγούμενος) Θεόκλητος, ὁ Σκευοφύλαξ Ἰωακείμ, ὁ Οἰκονόμος Μακάριος καὶ ὁ ἱερομόναχος Καλλίστρατος ἑπτὰ ὥρας καθ' ἑκάστην μετ' ἐμοῦ συνεργαζόμενοι ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ πολυτιμοτάτην συνδρομὴν μοῦ παρέσχον. Ἄριστοι γνῶσται τῶν ἱερῶν Ἀκολουθιῶν ἐκ τοῦ προχείρου μοῦ ἔλυον πολλὰς ἀπορίας καὶ μετὰ προσοχῆς ἀναγινώσκοντες τὰ διάφορα χειρόγραφα διηυκόλυναν πολὺ τὸ ἔργον μου. Ἐντὸς δύο περίπου μηνῶν ἐμελέτησα πάμπολλα χειρόγραφα καὶ ἀντέγραψα πολλὰς ἑκατοντάδας σελίδων ἐξ αὐτῶν, ἐργασίαν, τὴν ὁποίαν μόνος οὐδὲ μετὰ ἓν ὁλόκληρον ἔτος δὲν θὰ κατώρθωνα νὰ φέρω εἰς πέρας. Τόσον σπουδαία καὶ τόσον καρποφόρος ἦτο ἡ μετὰ τῶν χρηστῶν τούτων ἀνδρῶν συνεργασία μου, τὴν ὁποίαν ποτὲ δὲν θὰ λησμονήσω, τὴν θεωρῶ ὡς ἓν τῶν εὐτυχεστέρων συμβάντων τοῦ βίου μου.

Μιᾷ τῶν ἡμερῶν λοιπὸν ἐκεῖ ὅπου σκυμμένος εἰς τὰ παλαιὰ χειρόγραφα προσεπάθουν μὲ τὸν φακὸν εἰς τὰς χεῖρας ν' ἀναγνώσω ἓν πολὺ δυσανάγνωστον Μηναῖον, ἔρχεται εἰς τὴν βιβλιοθήκην ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καὶ μᾶς ἀναγγέλλει ὅτι ὁ διευθυντὴς τοῦ ἡλιοσκοπείου μᾶς προσκαλεῖ εἰς γεῦμα τὴν προσεχῆ Κυριακὴν (15 Ἰουλίου) ἐπάνω εἰς τὴν κορυφὴν τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης. «Δεχόμεθα τὴν πρόσκλησιν» ἀπήντησα πρῶτος ἐγὼ πρὸς τὸν Σεβασμιώτατον, διότι εἶχα κουρασθῆ ὑπερβολικὰ ἑπτὰ μὲν ὥρας καθ' ἑκάστην ἐργαζόμενος ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ, ἄλλας δ' ἑπτὰ κατόπιν ἐν τῷ δωματίῳ μου ἀντιγράφων καὶ τακτοποιῶν τὰς σημειώσεις μου. Ἡ πρόσκλησις λοιπὸν αὕτη μοῦ παρουσιάσθη ὡς κατάλληλος εὐκαιρία ἀναπαύσεως ἔστω καὶ βραχείας, ἰδίᾳ

τῶν ὀφθαλμῶν, οἵτινες πολὺ εἶχαν κουρασθῆ ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν δυσαναγνώστων κωδίκων. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ δὲ ταύτῃ παρεκάλεσα τὸν Σεβασμιώτατον νὰ μοῦ εἴπῃ τὴν ἱστορίαν τοῦ ἱδρύματος τούτου, τοῦ ἡλιοσκοπείου τοῦ Σινᾶ. Ἰδοὺ λοιπὸν τί μοῦ διηγήθη ὁ Σεβασμιώτατος.

Πλούσιος Ἀμερικανὸς καλούμενος Smith κατέλιπε γενναῖον χρηματικὸν ποσὸν ἐν Waschington τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν πρὸς ἵδρυσιν Ἰνστιτούτου ἐπιστημονικῶν ἀστρονομικῶν μελετῶν. Μὲ τὴν συνήθη δ' εἰς τοὺς Ἀμερικανοὺς ταχύτητα τὸ Ἰνστιτοῦτον ἀμέσως ἱδρυθὲν ἐπωνομάσθη «Smithsonian Institution» καὶ ἀπεφασίσθη νὰ γίνῃ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν του ἀπὸ παρατηρήσεων ἐπὶ τοῦ ἡλίου.

Κατὰ τὸν Μάρτιον τοῦ 1931 ἔφθασεν εἰς τὴν Μονὴν τοῦ Σινᾶ ὁ κ. Alfred Moore μετὰ τῆς συζύγου του κομιστὴς ἐπιστολῆς τοῦ γραμματέως τοῦ εἰρημένου Ἰνστιτούτου κ. C. Abbot, ὅστις ἐγνώριζεν εἰς τὴν Ἱερὰν Σύναξιν τῆς Μονῆς ὅτι ὁ κ. Moore ἦτο ἐντεταλμένος ὑπὸ τοῦ Ἰνστιτούτου ἐκτὸς ἄλλων μερῶν νὰ ἐπισκεφθῇ καὶ τὴν χερσόνησον τοῦ Σινᾶ πρὸς ἐκλογὴν τοῦ καταλληλοτέρου τόπου πρὸς ἵδρυσιν τοῦ ἡλιοσκοπείου. Ὁ κ. Moore ἐπισκεφθεὶς τὰς πολλὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων τοῦ Σινᾶ ἔκρινεν ὡς προσφορώτερον τόπον πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀποστολῆς του τὴν ὑψηλοτάτην κορυφὴν τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης ὕψους 2641 μέτρων ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης. Ἐπιστρέψας δὲ εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἀνεκοίνωσεν ὁ κ. Moore εἰς τὸ Ἰνστιτοῦτον τὰ πορίσματα τῶν ἐρευνῶν του καὶ ἡ διεύθυνσις αὐτοῦ ἐνέκρινε τὰ παρίσματα ταῦτα.

Κατὰ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1932 ἡ διεύθυνσις τοῦ Ἰνστιτούτου ἔγραψεν ἐπισήμως εἰς τὴν Ἱερὰν Σύναξιν τῆς Μονῆς παρακαλοῦσα αὐτήν, ὅπως χορηγήσῃ εἰς τὸ Ἰνστιτοῦτον τὴν ἄδειαν νὰ ἱδρύσῃ ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης ἐπιστημονικὸν ἐργαστήριον διὰ τὰς ἡλιακὰς ἐρεύνας καὶ πλησίον αὐτοῦ οἴκημα κατάλληλον διὰ τοὺς ἀστρονόμους, οἵτινες ἤθελον σταλῆ ἐξ Ἀμερικῆς χάριν τῶν ἐρευνῶν τούτων. Ἡ Ἱερὰ τῶν Σιναϊτῶν Σύναξις, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὴν μεγάλην ἐπιστημονικὴν σπουδαιότητα ἑνὸς τοιούτου

ἔργου καὶ εὐτυχῆ θεωρήσασα ἑαυτήν, ὅτι τῆς παρουσιάζετο εὐκαιρία νὰ συντελέσῃ καὶ αὐτὴ εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τοιούτου ἐπιστημονικοῦ ἱδρύματος, εὐχαρίστως ἀπεδέχθη τὴν αἴτησιν τοῦ Ἰνστιτούτου. Καὶ πρῶτον μὲν καταστήσασα γνωστὴν εἰς τὴν Αἰγυπτιακὴν Κυβέρνησιν τὴν αἴτησιν τοῦ Ἰνστιτούτου καὶ γνωρίσασα εἰς αὐτὴν ὅτι μετὰ χαρᾶς ἀπεδέχθη τὴν αἴτησιν ταύτην, ἔλαβε παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ βασιλέως Φουὰτ ἔγγραφον δήλωσιν, ὅτι ἡ Αἰγυπτιακὴ Κυβέρνησις οὐδεμίαν ἔχει ἀντίρρησιν, ὅπως ἡ Μονὴ τοῦ Σινᾶ ἐπιτρέψῃ τὴν ἵδρυσιν τοῦ ἡλιοσκοπείου ἐπὶ ἐδάφους ἀνήκοντος εἰς τὴν κυριαρχίαν αὐτῆς. Ἔπειτα δὲ ἡ Ἱερὰ Σύναξις ἐδήλωσεν εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ἰνστιτούτου ὅτι ἀναλαμβάνει ἡ Μονὴ νὰ ἐπιβλέψῃ εἰς τὴν δαπάναις αὐτοῦ ἀνέγερσιν τοῦ τε ἡλιοσκοπείου καὶ τοῦ οἰκήματος, ἀφ' οὗ ταῦτα θὰ ἱδρύοντο ἐπὶ ἐδάφους ἀνήκοντος εἰς τὴν Μονήν.

Τὸ Ἰνστιτοῦτον εὐγνωμόνως ἀποδεχθὲν καὶ τὴν προσφορὰν τῆς ἐπιβλέψεως καὶ κρῖναν δικαίαν καὶ εὔλογον καὶ τὴν μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐπιστημονικῶν παρατηρήσεων καὶ τὴν ἀναχώρησιν τῶν Ἀμερικανῶν ἀστρονόμων μεταβίβασιν εἰς τὴν κυριότητα τῆς Μονῆς πάντων τῶν οἰκημάτων τῶν ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης δαπάναις τοῦ Ἰνστιτούτου ἀνεγερθησομένων ὑπέγραψε τὸ σχετικὸν συμβόλαιον μετὰ τῆς Μονῆς. Οὕτω δὲ ἤρχισαν ἀμέσως αἱ οἰκοδομικαὶ ἐργασίαι ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ ὑπὸ τῆς Μονῆς ὑποδειχθέντος ἀρχιτέκτονος ἐν Καΐρῳ κ. Πέτρου Φραγκούλη καὶ ἐπερατώθησαν κατὰ τὸν Αὔγουστον τοῦ 1933. Ἐκτίσθη τὸ ἡλιοσκοπεῖον, οἴκημα χάριν τῶν Ἀμερικανῶν μὲ 4 δωμάτια, ἄλλο οἴκημα ἠλεκτρικῆς ἐγκαταστάσεως καὶ ἄλλο οἴκημα διὰ τὸ ὑπηρετικὸν προσωπικόν. Ἐν τῷ μεταξὺ ἀπεστέλλοντο ἐξ Ἀμερικῆς τὰ ἀναγκαῖα ὄργανα καὶ σκεύη τοῦ ἱδρύματος καὶ ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου τοῦ 1933 ἤρχισαν τακτικῶς αἱ ἐργασίαι τοῦ ἡλιοσκοπείου τοῦ Smithsonian Solar Osservatory, τὸ ὁποῖον διευθύνει ὁ κ. Harlan Zodtner ἔχων βοηθὸν τὸν κ. Greeley. Αὐτὴ ἐν

συντόμῳ εἶναι ἡ ἱστορία τῆς ἱδρύσεως τοῦ Σιναϊτικοῦ ἡλιοσκοπείου.

Ἀφ' οὗ λοιπὸν ἐδέχθημεν τὴν πρόσκλησιν τοῦ κ. Zodtner, ἀνεχωρήσαμεν μὲ καμήλους ἐκ τοῦ Μοναστηρίου ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, ὁ Δικαῖος, ὁ Σκευοφύλαξ, ὁ Οἰκονόμος, ὁ γνωστὸς ἐκ Κύπρου καλλιτέχνης καὶ λογογράφος Ν. Νικολαΐδης καὶ ἐγὼ τῇ 4 μ. μ. τοῦ Σαββάτου καὶ μετὰ δίωρον πορείαν ἐφθάσαμεν εἰς τὸ Μετόχιον τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα κείμενον ὄχι μακρὰν τῶν προπόδων τοῦ ὄρους τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης. Τὸ Μετόχιον τοῦτο εἶναι ἐκ τῶν ὡραιοτέρων καὶ χρησιμωτέρων Μετοχίων τῆς Μονῆς. Τὸ σχετικῶς ἐπαρκὲς ὕδωρ του ἀρδεύει μέγαν κῆπον μὲ ποικίλα λαχανικὰ καὶ ὀπωροφόρα δένδρα, ἀρδεύει ἀμπελῶνα, ἀρδεύει δὲ καὶ μέγαν ἐλαιῶνα, ἐκ τοῦ ὁποίου οἱ Σιναῖται ἔχουν τὸ ἔλαιον καὶ τὰς ἐλαίας των. Εἶναι χάρμα ὀφθαλμῶν ἡ πλουσιωτάτη βλάστησις τοῦ Μετοχίου τούτου ἐν τῇ καταξήρῳ καὶ ἀνύδρῳ χώρᾳ τῆς Σιναϊτικῆς χερσονήσου. Διευθύνει αὐτὸ σήμερον ὁ ἐκ Δωρίδος καταγόμενος μοναχὸς Μωϋσῆς Καπέλλος, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα γενεαὶ γενεῶν θὰ μακαρίζωσι διὰ τὰ πολλὰ τεχνικὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα ἔκαμεν εἰς τὸ Σινᾶ. Εἰργάσθη πρῶτον εἰς διαφόρους οἰκοδομικὰς ἐργασίας ἐν τῇ Ῥαϊθῷ, ἔστρωσε κατόπιν τὴν εἰς πολλὰ μέρη τραχεῖαν καὶ δύσβατον ἀπὸ Ῥαϊθοῦ μέχρι τοῦ Μοναστηρίου τριημέρου πορείας ὁδόν, ἔκαμεν ἔπειτα νέαν ἐκ τῆς Μονῆς εἰς τὸν λόφον τοῦ Ἰσθὸρ ὡριαίας πορείας ὁδόν, ἄλλην ἀμαξιτὸν ὁδὸν ἔστρωσεν ἀπὸ τῆς Μονῆς εἰς τὸ γραφικώτατον Μετόχιον τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ὡριαίας καὶ ταύτην πορείας, τώρα δὲ τελευταῖον ἐπιδιώρθωνε τὴν ἀπὸ τῆς Μονῆς μέχρι τοῦ ἐν σπηλαίῳ ναϋδρίου τοῦ προφήτου Ἠλία ἐπὶ τῶν κλιτύων τοῦ ὄρους Χωρὴβ κατεστραμμένην ὁδὸν καὶ ὡς συνέχειαν αὐτῆς κατεσκεύασε κλίμακα μὲ 650 βαθμίδας ἐκ γρανίτου. Τὸ δὲ πάντων κάλλιστον ἔργον τοῦ θαυμαστοῦ τούτου Σιναΐτου εἶναι ἡ ἀνοικοδόμησις τοῦ ἐπὶ τῆς Ἁγίας Κορυφῆς (τοῦ κυρίως δηλαδὴ Σινᾶ, ἐφ' οὗ ὁ Μωϋσῆς ἔλαβε τὰς πλάκας τοῦ Δεκαλόγου) ναοῦ, ὃν ἔκτισε μὲν ὁ Ἰουστινιανός, δὶς δὲ κατέστρεψαν οἱ Ἄραβες. Μὲ

τὸ ὑλικὸν τοῦ πρώτου ναοῦ ἔκτισε τὸν νέον ἐπ᾽ ὀνόματι τῆς Ἁγίας Τριάδος, ᾠκοδόμησε παρ᾽ αὐτὸν ξενῶνα καὶ

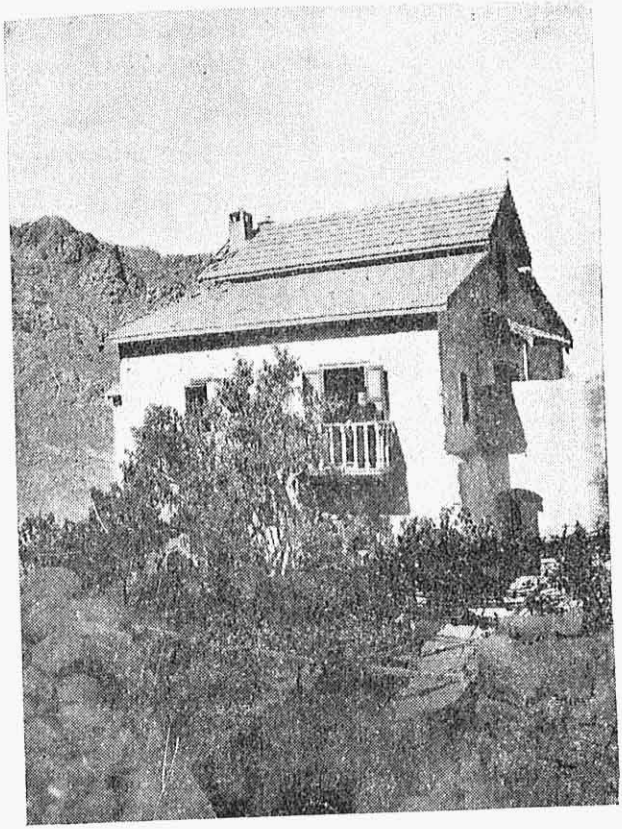

Μετόχιον τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων.

ἐπεσκεύασε καὶ ἐκαθάρισε τὰς δύο δεξαμενὰς τοῦ Ἰουστινιανοῦ. Εἶναι 73 ἐτῶν σήμερον ὁ Μωϋσῆς καὶ τὸν ἔβλεπα

ν' ἀναβαίνῃ πεζὸς εἰς τὴν Ἁγίαν Κορυφὴν νὰ ἐργάζεται μετὰ τῶν Ἀράβων εἰς τὴν ἀνοικοδόμησιν τοῦ ναοῦ καὶ πεζὸς πάλιν νὰ καταβαίνῃ εἰς τὴν Μονὴν δὶς καὶ τρὶς τῆς

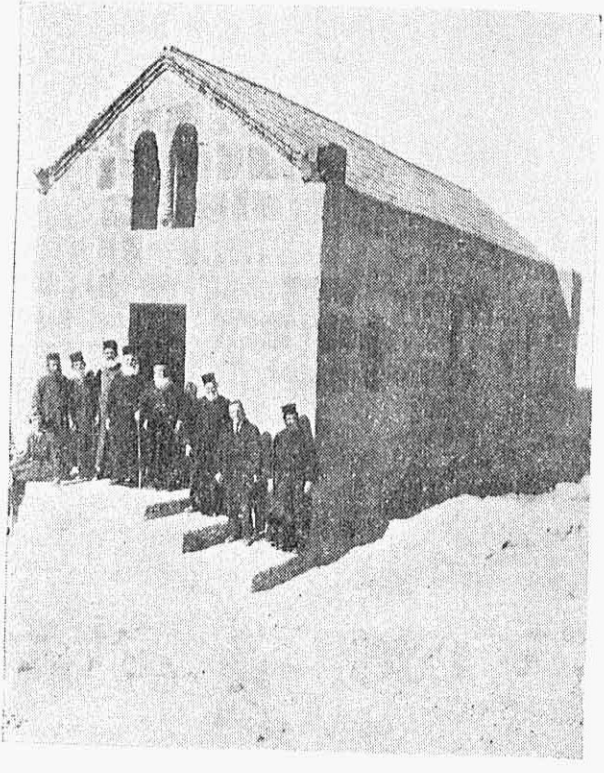

Ὁ ναὸς τῆς Ἁγίας Τριάδος.

ἑβδομάδος πρὸς παραλαβὴν διαφόρων ὑλικῶν ἢ τροφίμων. Μετὰ τὸ πέρας δὲ τοῦ ναοῦ Κύριος οἶδε ποίας ἄλλας πάλιν ἐργασίας θ' ἀρχίσῃ ὁ ἀκαταπόνητος οὗτος Σιναΐτης.

Φιλοξενηθέντες λοιπὸν ὑπὸ τοῦ Μωϋσέως ἐν τῷ Μετοχίῳ τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα τῇ ἐπαύριον Κυριακῇ περὶ ὥραν 5 π. μ. ἐξεκινήσαμεν μὲ τὰς καμήλους ἀνερχόμενοι εἰς τὴν ὑψηλοτάτην τῆς ὀροσειρᾶς τοῦ Σινᾶ κορυφὴν τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης. Ἄλλοτε οὐδεμία ὁδὸς εἰς τὸ φοβερὸν τοῦτο ὄρος ὑπῆρχε καὶ ὁ τολμηρὸς ἐκεῖνος τοῦ Σινᾶ ἐπισκέπτης, ὅστις θὰ ἐπεθύμει νὰ ἀνέλθῃ εἰς τὴν κορυφὴν ταύτην, ἔπρεπε νὰ ἐξομολογηθῇ καὶ μεταλάβῃ καὶ ἔπειτα ν' ἀρχίσῃ τὴν ἀνάβασιν. Διὰ τοῦτο πολὺ ὀλίγοι ἀναφέρονται εἰς τὰ ὁδοιπορικὰ τῶν περιηγητῶν οἱ κατορθώσαντες νὰ ἀναβῶσιν εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους τούτου καὶ νὰ καταβοῦν ἔπειτα ἐξ αὐτῆς. Ἰδοὺ τί ἔγραψε κληρικὸς ἐκ Μαγεντίας, ὁ Breydenbach, ὅστις ἐπεσκέφθη τὸ Σινᾶ κατὰ τὸ ἔτος 1480. «Ἤλθαμεν, λέγει, εἰς τὸ Μοναστήριον τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα, ὅπου μικρὸν ἀναλαβόντες ἀνέβημεν εἰς τὸ ὄρος τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης. Ἡ ἀνάβασις ἐγένετο δι' ὁδοῦ πολλῷ τραχυτέρας καὶ ἀποτομωτέρας τῆς Ἁγίας Κορυφῆς, διὰ δυσπροσίτων μερῶν, διὰ διερρωγότων λιθίνων ὄγκων, δι' ἐπηρτημένων βράχων, διὰ τρομερῶν χαραδρῶν, δι' ὀρθῶν κατωφερειῶν. Ἀλλ' ἤδη πρὸς τὴν κορυφὴν σχεδὸν φθάσαντες μεγάλως ἐξεπλάγημεν εὑρόντες αὐτὴν λόφον ὄρους πολύστροφον ἀνηφορικόν, εἰς ὃν οὐδαμόθεν ἄλλοθεν ἠδυνάμεθα ν' ἀναβῶμεν. Ὅθεν ἀνερριχήθημεν ἐπὶ τῶν βράχων καὶ μετὰ πολὺν κόπον καὶ ἱδρῶτα ἐφθάσαμεν εἰς τὴν ἄκραν τοῦ ὅλου ὄρους». Καὶ πρὸ ὀλίγων ἀκόμη ἐτῶν ἄλλος, Ἕλλην οὗτος, ὄχι μόνον ἀναρριχηθείς, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ Ἀράβων ἀνελκυσθεὶς ἐπάτησε τὴν κορυφὴν ταύτην. Ὁ ἀείμνηστος Κ. Παπαμιχαλόπουλος κατὰ τὴν δευτέραν αὐτοῦ εἰς τὸ Σινᾶ μετάβασιν ἀνελθὼν τῷ 1907 εἰς τὴν κορυφὴν ταύτην ἔγραψεν ὅτι «ἐπὶ δύο μὲν ὥρας ἐβάδιζον ἐπὶ καμήλου, κατὰ δὲ τὸ λοιπὸν διάστημα ἐπὶ μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν ἐπορεύθην πεζὸς καὶ τέλος ἀνερριχήθην χερσί τε ποσί τε ἢ ἀνειλκύσθην ἐν μέρει ὑπὸ τῶν Ἀράβων».

Σήμερον ὅμως ἡ ἀνάβασις εἰς ὄρος τοῦτο γίνεται ἄνευ δυσκολίας. Σιναΐτης μοναχός, ὁ ἐκ τοῦ Πόντου Κάλλιστος Καλφόγλου, διδάσκαλος τοῦ Μωϋσέως εἰς τὰ τεχνικὰ ἔργα,

ἄλλα τε πολλὰ τοιαῦτα ἔργα κατεσκεύασε (διάφορα οἰκήματα καὶ ἀποθήκας ἐν Ῥαϊθῷ, ἐκκλησίαν ἐπὶ τοῦ λόφου Ἰοθόρ, ἄλλην ἐκκλησίαν ἐν χαράδρᾳ τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα καὶ οὐκ ὀλίγας ὁδοὺς εἰς διάφορα μέρη τῆς περιοχῆς τοῦ Σινᾶ) καὶ πρῶτος αὐτὸς ἐχάραξεν ὁδὸν ἀπὸ τοῦ Μετοχίου τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα μέχρι τῆς κορυφῆς τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης καὶ περατώσας τὴν ὁδὸν ἔκτισε ναὸν

Τὸ ὄρος Ἁγία Αἰκατερίνη.

μετὰ νάρθηκος ἐπὶ τῆς κορυφῆς ταύτης καὶ παρ' αὐτὸν μαγειρεῖον καὶ εὐρύχωρον ξενῶνα. Ὅταν δὲ σκεφθῇ τις ὅτι ὅλα τὰ ὑλικὰ ἐκομίζοντο ἐκ τοῦ Μοναστηρίου εἰς τοὺς Ἁγίους Τεσσαράκοντα καὶ ἐκεῖθεν ἀνεβιβάζοντο εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους καὶ τὸ ὕδωρ ὡσαύτως ἀπὸ πηγῆς τινος πολὺ μακρὰν οὔσης διὰ δοχείων τοῦ πετρελαίου μεταφέροντο, θὰ καταλάβῃ πόσοι κόποι καὶ πόσαι δαπάναι ἀπητήθησαν διὰ νὰ κατασκευασθῇ ὁδὸς εἰς τὸ τραχύτατον καὶ

ἀποτομώτατον τοῦτο ὄρος καὶ νὰ κτισθῶσι τόσα οἰκήματα ἐπὶ τῆς κορυφῆς αὐτοῦ. Μόνον ἡ ἀγρία θέλησις ἑνὸς Καλλίστου καὶ ἡ ἱερὰ αὐτοῦ ἀφοσίωσις πρὸς τὸ Θεοβάδιστον Ὄρος ἠδύναντο νὰ φέρωσιν εἰς πέρας τὰ ὑπερθαύμαστα αὐτὰ ἔργα. Ἐπειδὴ δ' ἡ ὁδὸς αὕτη εἶχε πολλοὺς ἑλιγμούς, ὁ Μωϋσῆς μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Καλλίστου κατεσκεύασεν ἄλλην συντομωτέραν ἄνευ σχεδὸν ἑλιγμῶν. Καὶ τοιουτοτρόπως ἐκεῖ ὅπου ἐπὶ αἰῶνας ὅλους δὲν ἐτόλμα νὰ πλησιάσῃ ἄνθρωπος καὶ ἀπὸ μακρὰν μόνον μετὰ δέους καὶ θαυμασμοῦ ἠτένιζον πρὸς τὸ φοβερὸν ὄρος, σήμερον χάριτι τοῦ Καλλίστου καὶ τοῦ Μωϋσέως καὶ αἱ γυναῖκες ἀκόπως ἀνέρχονται εἰς τὴν ὑψηλοτάτην αὐτοῦ κορυφὴν καὶ ἀκούουσι λειτουργίαν ἐπὶ τοῦ μέρους, ὅπου εὑρέθη τρόπῳ θαυμαστῷ τὸ ἱερὸν λείψανον τῆς ἁγίας Αἰκατερίνης. Πεζὴ ἀνῆλθεν εἰς τὸ ὄρος τοῦτο πρὸ τριῶν ἐτῶν ἡ σύζυγος τοῦ ἐν Καΐρῳ πρεσβευτοῦ κ. Μεταξᾶ, ὡς μοῦ ἔλεγαν οἱ Σιναΐται.

Διὰ τῆς ὁδοῦ λοιπὸν ταύτης ἀνήλθομεν καὶ ἡμεῖς ἐπὶ καμήλων τρεῖς καὶ ἡμίσειαν ὥραν βαδίζοντες. Τὸ ἀπὸ τῆς κορυφῆς δὲ τοῦ ὄρους τούτου θέαμα ἰδοὺ πῶς περιγράφει ὁ γλαφυρὸς κάλαμος τοῦ Παπαμιχαλοπούλου. «Ἀπὸ τῆς κορυφῆς ταύτης, λέγει, περιέβλεψα ἔκπληκτος τὸν περὶ ἐμὲ κόσμον, οὗ εὐρύτερον οὐδέποτε εἶδον, οὐδ' ἀπὸ τῆς κορυφῆς τῆς ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ ὠκεανῷ Μαδέϊρας, ἥτις παρουσιάζει ἀτέρμονα τὸν ὑδάτινον ὁρίζοντα αὐτῆς. Καὶ πρῶτον μὲν ἀντελαμβανόμην, ἠσθανόμην χαινούσας ἀμεσώτατα ὑπὸ τοὺς πόδας μου χαράδρας χιλίων μέτρων βάθους. Ἐθαύμαζον δ' εἶτα τὰ ἀμέσως περαιτέρω καὶ ἀπωτέρω καθ' ἁπάσας τὰς διευθύνσεις ἐγειρόμενα, ὑψούμενα, ἀποτόμως ἐκλείποντα, φύρδην μίγδην συγκυκώμενα ὀλόγυμνα κατάξηρα ὄρη, τὰ «ἀποπετρωθέντα κύματα θαλάσσης τεραστίως τρικυμιώσης» μετὰ τεραστίων ἀκανθωτῶν ῥάχεων καὶ γιγαντιαίων κορυφῶν, πολύχρωμα καθ' ἑαυτὰ ἢ φαντασμαγορικῶς φωτιζόμενα ὑπὸ τοῦ μετακινουμένου ἡλίου. Διὰ μέσου δὲ τούτου ὤθουν κοπιωδῶς πολλαχόσε τὸ βλέμμα εἰς τὰς δυσθεωρήτους ἀπὸ τοῦ ὕψους ἐκείνου στενὰς σκιερὰς κοιλάδας, ἐν αἷς οὐδὲν βάθος διακρίνεται. Ἀτενίζων πρὸς ἀνα-

τολὰς δὶς καὶ τρὶς ἐπλανήθην ἐκλαβὼν ὡς νήσους τὰς ἐπὶ λευκοκιτρίνων τινῶν ἀμμωδῶν ἐκτάσεων ἀποτομώτατα ἀναθρωσκούσας βραχώδεις κορυφάς. Βυθίζων τὸ βλέμμα πρὸς βορρᾶν ἐνόμιζον ὅτι διέκρινον τὴν ὀροσειρὰν Tih τὴν ἀποτελοῦσαν τὸ προχαράκωμα τοῦ Σινᾶ, ἀλλὰ καὶ ἀμφέβαλλον, ἂν ἔβλεπον ὅ,τι ἐνόμιζον. Ἐγγύτερον ὅμως, εἰς ἀπόστασιν 50 χιλιομέτρων, κατὰ τὴν αὐτὴν περίπου διεύθυνσιν, ἔλκει ἔκπληκτον τὸ βλέμμα ὁ ὡς δέσμη οὐρανομήκων κιόνων ἀνατείνων ὄγκος τοῦ ὄρους Serbal, ὅπερ δικαίως ὠνομάσθη «Γίγας τοῦ Σινᾶ». Κατὰ τὴν ἀντίθετον τούτου διεύθυνσιν εἵλκυε τὴν προσοχήν μου πρὸς τὴν ὄντως ἐπιβλητικὴν κορυφὴν τοῦ Umm Schomer ἡ πρόσκλησις τῶν Βεδουΐνων, οἵτινες θαυμάζουσιν ἰδιαιτέρως τοῦτο τὸ ὄρος ἀτενίζοντες πρὸς αὐτὸ μετὰ δεισιδαίμονος σεβασμοῦ. Ἐν κυκλικῇ περιφερείᾳ ἀκτῖνος 30-40 χιλιομέτρων ἔχω ὑπὸ τοὺς πόδας μου γιγάντιον ἀγρὸν φέροντα ἀντὶ σταχύων τεραστίας κορυφὰς βουνῶν. Βορειονατολικῶς ἐντεῦθεν ὑψοῦται ἡ τριγωνικὴ ἐπιβλητικὴ κορυφὴ τοῦ ὄρους τοῦ Μωϋσέως (Ἁγία Κορυφή)... Ὅτε δ' ὁ ἥλιος ἤρξατο κατερχόμενος πρὸς τὴν δύσιν, ἄλλο πάλιν ἤρχετο ἐξελισσόμενον θέαμα. Μέγας μεγαλωστὶ ὁ ἀστὴρ τῆς ἡμέρας ὑπερέβαλλεν ἤδη σύμπασαν τὴν χερσόνησον καὶ διεσκέλιζεν ὑπὸ ἰδιόρρυθμον ἀκτινοβολίαν τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν κατὰ τὸν κόλπον τοῦ Σουὲζ καὶ ὑπερίππευε μεγαλοπρεπῶς ἐν ἄλλοις πάλιν καὶ ἄλλοίοις φεγγοβόλοις πυρσοῖς τὰ ὀγκώδη μέλανα ὄρη τῆς Ἀφρικῆς, ἵν' ἀποστείλῃ εἰς τοὺς πέραν τοῦ ἡμίσεος τῆς γηΐνης σφαίρας οἰκοῦντας τὰς πρωϊνὰς ἀκτῖνας».

Τοιούτου θεσπεσίου θεάματος γενόμενοι θεαταὶ κατηυθύνθημεν εἰς τὸν ναὸν τῆς ἁγίας Αἰκατερίνης, ὅπου ἐτέλεσε τὴν λειτουργίαν ὁ Δικαῖος, μετὰ τὸ πέρας δ' αὐτῆς προσελθὼν ὁ κ. Zodtner μᾶς ὑπεδέχθη καὶ μᾶς ὡδήγησεν εἰς τὸν οἰκόν του. Εἰς προϋπάντησίν μας ἐξῆλθεν ἡ κ. Zodtner μὲ τὰ δύο παιδάκιά της, κοριτσάκι 3 ἐτῶν καὶ ἀγοράκι δεκαοκτὼ μηνῶν, ἠσπάσθη τὴν χεῖρα τοῦ Σεβασμιωτάτου καὶ τῶν ἄλλων Πατέρων καὶ εἰσήλθομεν ὅλοι εἰς τὸ γραφεῖον. Μὲ ἠρώτησεν ὁ κ. Zodtner περὶ τῶν ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ

ἐργασιῶν μου καὶ περὶ τοῦ σκοποῦ, εἰς τὸν ὁποῖον αὗται ἀποβλέπουσι. Τοῦ ἔδωκα τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας καὶ

Τὸ Ἡλιοσκοπεῖον ἐπὶ τοῦ ὄρους τῆς Ἁγ. Αἰκατερίνης

τὸν ἠρώτησα καὶ ἐγὼ πῶς πηγαίνουν οἱ ἰδικαί του ἐργασίαι καὶ πρὸς ποῖον σκοπὸν ἀποβλέπουν.

Μοῦ εἶπε λοιπὸν ὁ διευθυντὴς τοῦ ἡλιοσκοπείου ὅτι αἱ ἐπὶ τοῦ ἡλίου παρατηρήσεις του ἀποβλέπουν εἰς τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν μετεωρολογικῶν μεταβολῶν τῶν προερχομένων ἐκ τῆς ἐπιδράσεως τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων μὲ τὸν ἀπώτερον σκοπὸν ἐκ τῆς ἐξακριβώσεως τῶν αἰτίων τῶν μεταβολῶν τούτων νὰ λαμβάνωνται τὰ προσήκοντα τεχνικὰ μέτρα καὶ οὕτω προλαμβάνωνται κατὰ τὸ δυνατὸν τὰ ἐν τῷ ἀέρι δυστυχήματα τῶν ἀεροπλάνων. Μοῦ προσέθηκεν ὅτι κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνας ἐργάζεται ἐπάνω ἐν τῷ ἡλιοσκοπείῳ μετὰ τοῦ βοηθοῦ του ἀπὸ τῆς 5 - 9 π. μ. καὶ ἔπειτα κατερχόμενοι εἰς τὸ γραφεῖον συνεχίζουν τὴν ἐργασίαν των, ὅτι ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἐργασιῶν του εἶναι λίαν εὐχαριστημένος, ὅτι θὰ συνεχίσῃ ταύτας ἐπὶ τρία ἢ τέσσαρα ἔτη, ὅτι δὲ εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου του συντελεῖ πολὺ ὁ διαρκῶς σχεδὸν αἴθριος οὐρανὸς τοῦ Σινᾶ καὶ ἡ καθαρωτάτη, ξηροτάτη καὶ διαυγεστάτη ἀτμόσφαιρα τοῦ τόπου καὶ — δεικνύων τὸν Σεβασμιώτατον — συντελεῖ ἀκόμη ὄχι ὀλίγον εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ μου προσέθηκεν ἡ ἀνεξάντλητος καλωσύνη τοῦ Μοναστηρίου καὶ τοῦ διακεκριμένου σεπτοῦ κυβερνήτου του, ὅτι καθ' ἕκαστον μῆνα ὑποβάλλει σχετικὰς πρὸς τὰς ἐρεύνας του ἐκθέσεις πρός τε τὴν διεύθυνσιν τοῦ « Smithsonian Institution » εἰς Waschington καὶ πρὸς τὴν Αἰγυπτιακὴν Κυβέρνησιν καὶ ὅτι τέλος πιστεύει ὅτι μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐρευνῶν του τὰ πορίσματα αὐτῶν θὰ εἶναι λίαν ἱκανοποιητικά.

Ἀφ' οὗ μᾶς διηγήθη αὐτὰ ὁ κ. Zodtner, ἔπειτα μᾶς ὡδήγησεν ἐπάνω εἰς τὸ ἡλιοσκοπεῖον, ὅπου μᾶς ἔδειξε τὰ διάφορα ἐπιστημονικὰ ἐργαλεῖα καὶ μᾶς ἐξήγησε τὴν χρῆσιν ἑκάστου αὐτῶν. Κατόπιν ἐπανήλθομεν εἰς τὴν οἰκίαν, ὅπου εὕρομεν πλουσιωτάτην τράπεζαν μὲ ὀβελίαν ἐν τῷ μέσῳ. Ἡ ὄρεξις ὅλων μας κατόπιν τοιαύτης πορείας καὶ εἰς τόπον τοιοῦτον ἦτο φυσικὰ ἰσχυρά, ἀλλ' ἰσχυροτέρα κατέστη ἐκ τῶν περιποιήσεων τῶν εὐγενῶν Ἀμερικανῶν, οἵτινες μᾶς ἐξένιζον. Μετὰ τὸ γεῦμα περὶ τὴν 4 μ. μ. ἀποχαιρετίσαντες τὸν κ. καὶ τὴν κ. Zodtner ἀνεχωρήσαμεν καὶ ὅλοι βαδίζοντες τώρα πεζοὶ μετὰ δύο ὥρας ἐφθάσαμεν εἰς

τοὺς Ἁγίους Τεσσαράκοντα, ὅπου διανυκτερεύσαντες τῇ ἐπαύριον μὲ τὰς καμήλους ἐπανήλθομεν εἰς τὸ Μοναστήριον.

Τοιοῦτος εἶναι λοιπὸν ὁ σκοπὸς τοῦ Ἀμερικανικοῦ ἡλιοσκοπείου τοῦ Σινᾶ καὶ τοιαῦτα ἀποτελέσματα προσδοκῶνται ἐκ τῆς ἱδρύσεως αὐτοῦ. Ὡς ἄνθρωπος βέβαια εὔχομαι νὰ ἐπιτύχῃ ὁ σκοπὸς τοῦ ἱδρύματος καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐργασιῶν τοῦ κ. Zodtner νὰ χωρήσωσι πολὺ πέρα τῶν προσδοκιῶν του. Ὡς Ἕλλην δ' ἐλπίζω ὅτι μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν Ἀμερικανῶν οἱ καλοί μου Σιναΐται θὰ φιλοτιμηθῶσι νὰ συνεχίσωσι τὸ ἔργον αὐτῶν ἐν τῷ ἱδρύματι τούτῳ. Ἀφ' οὗ ἔγινεν ἡ καλὴ ἀρχή, θὰ εἶναι κρῖμα νὰ μὴ συνεχισθῶσι μετεωρολογικαὶ καὶ ἀστρονομικαὶ μελέται εἰς ἕνα τόσον αἴθριον οὐρανὸν καὶ εἰς μίαν τόσον διαυγῆ καὶ καθαρὰν ἀτμόσφαιραν. Ἀφιερώσαντες τὸν βίον αὐτῶν εἰς τὴν λατρείαν τοῦ θείου οἱ Σιναΐται Πατέρες ἐνθυμοῦνται βέβαια τοὺς λόγους τοῦ προφητάνακτος «ὁ Θεὸς ἐν τῷ ἡλίῳ ἔθετο τὸ σκήνωμα αὐτοῦ, οἱ οὐρανοί εἰσιν ἔργα τῶν δακτύλων αὐτοῦ, σελήνην καὶ ἀστέρας αὐτὸς ἐθεμελίωσε». Θεάρεστον ἄρα ἔργον θὰ ἐπιτελέσωσιν, ἐὰν εἰς τὰς ἄλλας μερίμνας αὐτῶν προσθέσωσι καὶ τὴν μέριμναν περὶ τῆς ἐπιστημονικῆς μελέτης τῶν θαυμασίων τούτων ἔργων τῶν δακτύλων τοῦ Θεοῦ, ἐξ ἧς νέαν δόξαν καὶ τιμὴν θὰ προσπορίσουν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ Ἔθνος των. Μοναστήριον, τὸ ὁποῖον μὲ ἀγῶνας καὶ μόχθους καὶ κινδύνους ἀφαντάστους ἐπὶ δέκα καὶ τέσσαρας ἤδη αἰῶνας κρατεῖ ὑψηλὰ ἄσβεστον τὴν λαμπάδα τοῦ χριστιανισμοῦ ἐν τῇ ἀξένῳ ἐκείνῃ χώρᾳ, δὲν θὰ θεωρήσῃ ἑαυτὸ ἀνίκανον νὰ παραλάβῃ καὶ τὴν λαμπάδα τοῦ πολιτισμοῦ, ἣν φεύγοντες θὰ παραδώσωσιν εἰς αὐτὸ οἱ Ἀμερικανοὶ ἀστρονόμοι. Μὲ ποῖον τρόπον καὶ μὲ ποῖα μέσα καὶ μετὰ τίνων συνεργαζόμενοι θὰ κατορθώσωσι νὰ ἱδρυθῇ ἐν τῷ Σινᾷ Ἑλληνικὸν Ἀστεροσκοπεῖον, δὲν περιμένουσι βέβαια συμβουλὰς καὶ ὑποδείξεις παρ' ἐμοῦ οἱ κατὰ παράδοσιν μεγαλεπήβολοι καὶ πολυμήχανοι Σιναΐται.

ΕΜΜ. Γ. ΠΑΝΤΕΛΑΚΗΣ